

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI – POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj 11 PI-62/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu Ivi Kancijanić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja PULA PARKING d.o.o. Pula, Prilaz Kralja Salomona 4, OIB 92332318203, kojega zastupa punomoćnik Marko Kuzmanović, odvjetnik u Puli, protiv tuženog JÖRGA RADLINGMAYERA iz Austrije, 8940 Liezen, Kornbauerstraße 25 radi isplate, bez održavanja ročišta, 11. veljače 2019.

izdao je platni nalog

I. 1. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 130,00 kuna uvećan za zatezne kamate koje teku od 9. srpnja 2010. do isplate, po stopi propisanoj člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31. srpnja 2015. određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 256,25 kuna sa zateznim kamatama koje teku od 11. veljače 2019. do isplate po stopi propisanoj člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 1.729,90 kuna kao neosnovan.

III. Tuženik se upozorava da će sud odbaciti nepravovremeno podnesene prigovore.

IV. Ako tuženik odbije primitak ovog rješenja na hrvatskom jeziku, sukladno članku 8. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima, sud će mu isto dostaviti prevedeno po ovlaštenom sudskom tumaču, s time što će trošak prevođenja u konačnici pasti na onu stranku koja ne uspije u postupku.

U daljnjem tijeku postupka pozivi, odluke i druga pismena upućivat će se tuženiku na hrvatskom jeziku, a i tuženik je dužan upućivati svoje podneske sudu na hrvatskom jeziku (članak 103. i 104. Zakona o parničnom postupku).

V. Tuženik se upozorava da može imenovati punomoćnika za primanje pismena u Republici Hrvatskoj.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu za izdavanje platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave – izvotka iz ovjerenjenih poslovnih knjiga br. 2015-13302-16, a radi naplate dospjele novčane tražbine, koju tužbu je sud prihvatio na temelju članka 446. i članka 448. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP).

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. u svezi s člankom 155. ZPP-a te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa).

Tužitelju je priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav tužbe u visini 12,5 bodova prema tbr. 7. t. 4. Tarife, što uvećano za PDV od 25% iznosi 156,25 kuna, te trošak sudskih pristojbi na tužbu i ovo rješenje u iznosu od 100,00 kuna, odnosno ukupno 256,25 kuna.

Neosnovan je zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška pribave podataka o dužniku po tbr. 32. u svezi s tbr. 37. Tarife u iznosu od 500,00 kuna uvećano za PDV. Ovaj zahtjev tužitelj obrazlaže tvrdnjom da je zbog činjenice što je tuženik osoba s prebivalištem izvan RH bio prisiljen angažirati odvjetnika da bi iz registra vlasnika vozila zemlje prebivališta tuženika utvrdio identitet tuženika, a s obzirom na to se radi o radnji za koju je potrebno specijalističko poznavanje stranog jezika, kao i upotreba stranog jezika, da se primjenjuje povišenje tbr. 32. sukladno tbr. 37. za 100%.

Tužitelj nije dokazao da su podaci iz registra vlasnika vozila zemlje prebivališta tuženika zatraženi putem odvjetnika, kao ni da je za takvu, jednostavnu radnju tužitelju, kao pravnoj osobi koja se bavi naplatom usluge parkiranja, bilo nužno angažirati odvjetnika i da je za to potrebno specijalističko poznavanje stranog jezika.

Nije osnovan niti zahtjev tužitelja za naknadu troška prevođenja prema računu K.P.V.Control d.o.o. broj 163-1-1/2019 u iznosu od 1.004,90 kuna, u kojemu se navodi da se zahtijeva naknada za usluge izvršenog prijevoda u predmetu PP c/a J. Radlingmayer po ovlaštenom sudskom tumaču prof. S. Paviću na njemački jezik sukladno Pravilniku o stalnim sudskim tumačima. Naime, prema članku 102. stavku 3. ZPP-a prevođenje obavljaju tumači, a prema članku 28. stavku 2. Pravilnika o stalnim sudskim tumačima (dalje: Pravilnik), stalni je sudski tumač dužan o svakom primitku novca za nagradu i druge izdatke u svezi s tumačenjem izdati račun. Iz priloženog prijevoda proizlazi da je prevođenje izvršio stalni sudski tumač Slavko Pavić pa je, po stajalištu ovoga suda, jedino na temelju računa sudskog tumača Slavka Pavića tužitelj mogao zatražiti naknadu troška prevođenja, a ne na temelju računa trgovačkog društva koji nema nikakve veze s ovim postupkom. Pored navedenoga, račun sudskog tumača mora biti i kontrolabilan u smislu visine zatražene nagrade prema odredbama Pravilnika.

Trošak sudskih pristojbi na tužbu i rješenje iznosi ukupno 100,00 kuna prema tar. br. 1. točka 2. i tar.br. 8. točka 4. Tarife sudskih pristojbi kao sastavnog dijela Zakona o sudskim pristojbama pa je neosnovano zatražena naknada u ukupnom iznosu od 200,00 kuna.

Slijedom svega navedenog, za iznos od 1.729,90 kuna zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška odbijen je kao neosnovan.

U Puli 11. veljače 2019.

S u d a c

Iva Kancijanić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Tuženik može protiv ovog platnog naloga (t. I.) podnijeti prigovor ovom sudu u roku od 8 dana od dana dostave platnog naloga, u dva primjerka.

Ako se platni nalog pobija jedino u pogledu odluke o troškovima, ta se odluka može pobijati samo žalbom protiv rješenja u roku od 8 dana od dana dostave odluke, u tri primjerka.

Tužitelj može protiv ovog platnog naloga podnijeti žalbu nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 8 dana od dana dostave platnog naloga, u tri primjerka.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku, uz rješenje o pristojbi za odluku
2. Tuženiku, uz ovjereni prijevod tužbe od 7. veljače 2019. s priložima te upozorenje na pravo na odbijanje ovog rješenja po članku 8. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim i trgovačkim stvarima

Za točnost otpravka:
Ovlašteni službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI SUD U PULI - POLA
PRIMLJENO

Dne 26. 07. 2019

PRIJEMNA PISARNICA

Pl - 62/19

Poslovni broj: 52 GŽ-2386/19-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, sud drugog stupnja, po sucu pojedincu toga suda Andrini Raspor Flis, u pravnoj stvari tužitelja PULA PARKING d.o.o., Pula, Prilaz Kralja Salamona 4, OIB: 92332318203, kojeg zastupa punomoćnik Marko Kuzmanović, odvjetnik iz Pule, protiv tuženika Jörga Radlingmayera iz Austrije, 8940 Liezen, Kornbauerstraße 25, zastupan po punomoćniku Eugenu Zadravcu, odvjetniku iz Pule, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja protiv odluke o troškovima postupka sadržane u rješenju Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pl-62/2019-2 od 11. veljače 2019., dana 5. srpnja 2019.,

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja PULA PARKING d.o.o. i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Pl-62/2019-2 od 11. veljače 2019. u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja PULA PARKING d.o.o. za nadoknadom troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja izdan je platni nalog kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 130,00 kuna sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 9. srpnja 2010. pa do isplate, te je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 256,25 kuna sa zateznim kamata koje na taj iznos teku od 11. veljače 2019. pa do isplate (točka I. 1. i 2. izreke). Nadalje je odbijen zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 1.729,90 kuna (točka II. izreke).

Protiv prvostupanjske odluke u dijelu kojim je odlučeno o trošku postupka žalbu je izjavio tužitelj. Cijeneći sadržaj žalbenih navoda u smislu odredbe čl. 365. st.1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/09, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje: ZPP) utvrđeno je da je žalba izjavljena protiv točke II. izreke odluke, te da se ista pobija zbog žalbenog razloga iz čl. 353. st. 1. toč. 1. i toč. 3. ZPP. Žalitelj predlaže da drugostupanjski sud preinači osporavano

rješenje na način da obveže tuženika da tužitelju nadoknadi cjelokupni trošak postupka, podredno da predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz dosudu troškova žalbenog postupka.

Žalba nije osnovana.

Valja naglasiti da se u ovom postupku potraživanje tužitelja odnosi na novčani iznos do 10,000,00 kuna, pa se temeljem odredbe iz čl. 458. st. 1. ZPP radi o sporu male vrijednosti.

Odluka kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti se, u skladu s odredbom iz čl. 467. st. 1. ZPP, može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10., 11. ZPP, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Razmatrajući pobijanu presudu sud je utvrdio da nisu počinjene bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

Neosnovani su žalbeni navodi tužitelja da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da tužitelju ne pripada pravo na naknadu troška postupka u iznosu od 1.729,90 kuna.

Naime, pravilno je prvostupanjski sud odbio zahtjev tužitelja za naknadom troška pribave podataka o dužniku u potraživanom iznosu od 500,00 kuna uvećanom za porez na dodanu vrijednost, a koji trošak tužitelj potražuje sukladno Tbr. 32. u svezi Tbr. 37. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15), budući tužitelj tijekom postupka nije dokazao da bi podmirio potraživani iznos, odnosno isti nije dokazao nastanak troška čiju naknadu traži u smislu odredbe čl. 219. st.1. ZPP.

U odnosu na potraživani trošak prijevoda po ovlaštenom sudskom tumaču u iznosu od 1.004,90 kuna, pravilno je prvostupanjski sud uvidom u predmetni spis utvrdio da je prijevod na njemački jezik izvršio ovlašteni sudski tumač Slavko Pavić (list spisa 9), dok je račun na iznos od 1.004,90 kuna izdan od strane K.P.V. Control d.o.o. (list spisa 11). Kako iz predmetnog spisa ne proizlazi da bi račun bio izdan od strane ovlaštenog sudskog tumača koji je izvršio prijevod na njemački jezik i koji je ovlašten potraživati naknadu za obavljenju radnju, to je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da tužitelj u smislu odredbe čl. 219. st.1. ZPP nije dokazao da se predmetni račun odnosi na trošak prijevoda izvršenog u predmetnoj stvari. Slijedom navedenog, pravilno je prvostupanjski sud, a sukladno odredbi čl. 221.a ZPP odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška prijevoda po ovlaštenom sudskom tumaču.

U odnosu na žalbene navode da se sudski tumač Slavko Pavić nalazi u ugovornom odnosu sa tvrtkom K.P.V. Control, a za koju obavlja poslove prevođenja sa hrvatskog na njemački jezik, i na koju okolnost je tužitelj uz žalbu dostavio izjavu sudskog tumača za njemački jezik Slavka Pavića (list spisa 19), ističe se da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice, niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti, a što ovdje nije slučaj (čl. 352. st. 1. ZPP).

U odnosu na trošak sudske pristojbe, pravilno je prvostupanjski sud, a primjenom Tar. br. 1. toč. 2. i Tar. br.2. toč. 4. Tarife sudskih pristojbi kao sastavnog dijela Zakona o sudskim

pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) utvrdio da trošak sudske pristojbe na tužbu i rješenje iznosi ukupno 100,00 kuna, a ne 200,00 kuna kako to neosnovano potražuje tužitelj.

Slijedom navedenog, valjalo je primjenom odredbe čl. 380. toč. 2. ZPP odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku odluku u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke, a kako je to odlučeno točkom I. izreke ove odluke.

Budući tužitelj u ovoj pravnoj stvari nije uspio sa žalbom, to je primjenom odredbe čl. 166. st. 1. ZPP valjalo odlučiti kao pod točkom II. izreke ove odluke.

U Zagrebu 5. srpnja 2019.

Sudac:
Andrina Raspor Flis, v.r.

Za točnost otpisane – ovlaštena službenica:

